

[Anker Lau.]

polloven, udtrykkeligt undtagne, medens den skal bruges over for dem, der skal betale lønnen.

Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen siger, at der er noget, der hedder produktivitet; og det er selvfølgelig rigtigt, at i den udstrækning, den virkelig sætter ind, har man en mulighed for at komme fremad. Men der er dog grænser for fremme af produktiviteten, når man tager de penge, der skulle sættes i maskinerne, fra befolkningen og konverterer dem til skatter. Der er også grænser for den menneskelige arbejdskrafts muligheder, det skal man dog heller ikke helt glemme.

Jeg kan ikke undre mig over, at det ærede medlem hr. Brodthagen for nogen tid siden brugte ordet „galeanstalt“ om noget af det, der foregår her i landet for tiden. Men som de politiske forhold er i Danmark, kan jeg heller ikke fortænke den nuværende høje regering i at have talt med monopolrådet og at ville følge udviklingen på disse områder. Erhvervene har naturligvis her stillet sig til disposition, det er da givet; man kan ikke og vil naturligvis ikke misbruge en situation som den foreliggende.

Der har jo gang på gang fra monopolrådets side været foretaget undersøgelser på det ene og på det andet område, og så vidt mig bekendt har man ikke fundet et eneste tilfælde, hvor man har måttet gribe ind over for priserne og fastslå, at de var urimelige. Men jeg vil advare imod fortsat at vise erhvervslivet den mistillid, som bl. a. dette lovforslag er et udtryk for, altid at gøre erhvervslivet til prægelknabe i enhver situation; thi det, vi har brug for nu, er et stærkt og konkurrencedygtigt erhvervsliv, som en stærk regering giver den medvind, der skal til for at klare skærene på de store markeder. Dette gør man andre steder i Europa, og resultatet kan det høje ting jo ikke være uvidende om. Hvorledes vi så her i landet får tilvejebragt det stærkeste erhvervsliv, kunne man dog måske finde ud af — det bliver værre med den stærke regering, det vil jo nok tage sin tid. Men på linje med den resolution, som Det internationale Handelskammers kongres vedtog her for ganske nylig, synes jeg det

er rigtigt at pege på dette som en af de ting, der er værd at overveje.

Her i landet har vi nu igen bevilget hinanden større indtægter, inflationsskruen har fået en ny voldsom omdrejning; så kom naturligvis diskontofohøjelsen, og til efteråret tør vi alle sammen vist ikke vente noget bedre end højere skatter, og så vil vi opdage som så ofte før, at ingen af os har fået noget. Vi har tværtimod fået konkurrenceevnen ødelagt, den er gået fløjten, og sparerne er blevet snydt endnu en gang. Jeg tvivler ikke på, at den høje regering er klar over, at dette bliver resultatet, men det havde været modigere at sige sandheden, inden ulykkerne var sket. (Økonomiministeren [Bertel Dahlgaard]: Det blev sagt!). Det rettede man sig desværre ikke efter, hvad vi naturligvis må beklage.

Skal vi få en lys fremtid ud af de markedsplaner, som nu foreligger, er der to ting, man virkelig bør sætte ind på. For det første må erhvervslivet vide, hvor vi går hen, og dernæst må det have arbejdsro i en årrække, være fri for politiske indgreb, der svækker det arbejde, som skal til. For det andet må der udvises forståelse af, at man ikke kan skabe virkelig velstand ved at give hinanden flere penge, men kun ved den størst mulige produktion af konkurrencedygtige varer og ved at konvertere en betydelig del af skatterne til privat opsparing. Hvis vi gør det på den måde, så kommer fremskridtet, så kommer der humør, arbejdsglæde og tryghed. I modsat fald slipper vi aldrig af med den herskende uro og den evige utilfredshed, som trods fuld beskæftigelse og trods de såkaldte gode tider trives alt for godt i vort lille samfund.

Med disse ord skal jeg meddele, at mit parti ikke kan være med til at fremme det foreliggende lovforslag.

Weikop: Jeg vil meget nødig, som den foregående ærede taler kaldte det, holde museumstaler, og derfor kunne jeg godt tænke mig at begynde med sporvognene.

Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen sagde — det forstod jeg var ikke nogen liberal tanke — at når lønningerne steg, gik man bare hen og forhøjede prisen på varerne. Nu er sporvognene ganske vist